

N:o 22.

Af Herr O. P. Rylander: Derom att artikeln Pressjäst måtte vid införseln äsättas tull af 6 öre skålpundet.

Ehuru landets behof af artikeln pressjäst har gjort sig allt mer kännbart, så har tillverkningen inom landet årligen minskats och importen stigit. Så synes af Kommerce-kollegii berättelse, att år 1866 från Danmark endast 20,793 skålp. pressjäst infördes, under det att importen år 1870 uppgick till 280,888 skålp.; således mera än tio gånger så mycket på endast 4 års tid, då fabrikerne för denna tillverkning inom landet dels nedlagts och dels inskränkt sin tillverkning. Så var enligt samma berättelse år 1866 fabrikerne antal 4, deraf 3 i gång med en tillverkning af 202,085 skålp., då det 4 år derefter eller 1870 endast fanns en i gång med en tillverkning af 25,000 skålpund. Således har denna fabrikation sjunkit i samma proportion som importen från Danmark stigit. Och då vi inom landet ega alla de råmaterialier, som ingå i denna fabrikation, samt den tillika synes mig vara en för landet nyttig näring, så har jag trott orsaken till dess fall ligga i en felaktig lagstiftning; och granskar man denna, är felet lätt funnet. Ett fel afhjelpes väl till någon del genom 1871 års Riksdags af Kongl. Maj:t godkända beslut att tillåta bränvinstillverkningen gemensamt med pressjästberedning äfven den tid, då bränvinstillverkningen utom pressjästberedningen icke är tillåten, hvarvid dock det vilkoret fästades, att för det bränvin, som erhålles såsom biprodukt vid denna fabrikation, skulle erläggas 25 öres högre skatt än vid annan bränvinstillverkning. Jag och flera med mig liktänkande ansågo detta beslut som en halfmesyr; men vi trodde det vara bättre att vinna någon rättelse än ingen. Detta beslut satte väl svenska pressjästtillverkaren i tillfälle att vintertiden konkurrera i pris på jäst med vårt grannland Danmark; men så blir icke förhållandet den tid af året, som förhöjd skatt för bränvinstillverkningen skall erläggas. Och då den svenske tillverkaren ej kan hålla lika godt pris hela året, erhåller han ock inga varaktiga kunder och måste derfore afstå från tillverkningen. Det är väl en orimlighet, att lagstiftningen skall befinnas sådan, att hon lägger hinder i vägen för landets innevånare att konkurrera med utlåndingen. Jag hyser ock det förtroendet till svenska Riksdagen, att, när ett sådant misstag i lagstiftningen blifvit påpekadt, det ock villigt rättas. Enklaste sättet vore väl, att

tillåta bränvinstillverkningen gemensamt med pressjästberedningen mot samma skatt som annan bränvinstillverkning äfven den tid, som det nu är tillåtet emot 25 öres förhöjd afgift per kanna. Men då jag dels tror, att detta skulle möta motstånd och dels emedan en artikel, som förut är belagd med tull vid införsel, nemligen potatis eller annan stärkelse, ingår i pressjästfabrikationen med öfver en tredjedel af den erhållna jästen, så, för att vinna någon ersättning för det stärkelse, som på så sätt nu tullfritt införes och för att lemna de svenska pressjästfabrikanterna någon lättnad vid konkurrensen och för den förhöjda beskattning, som han får vidkännas under fem månader af året, får jag föreslå

att vid införsel af pressjäst denna måtte åsättas en tull af sex öre per skålpund.

Stockholm den 27 Januari 1873.

O. P. Rylander.

N:o 23.

Af Herr A. Andersson från Göteborgs och Bohus län: Angående ändring i § 9 mom. 1 af gällande Bevillnings-förordning.

Vid flera föregående riksdagar har varit ifrågasatt åtskilliga ändringar eller jemkningar i grunderna för bevillingens utgörande af bolag, hufvudsakligast af den anledning att få, för så vidt möjligt är, de kommunala bidragen, hvilka i de flesta fall utgå efter bevillingstaxeringen, rättvist och billigt fördelade. Såsom exempel på dylika ändringar och befogenheten af sådana kraf, behöfver jag endast anföra Bevillnings-Utskottets, af sednaste riksdag gillade, förslag om fördelningen af bevillingen för jernvägsbolag. Det lider väl icke något tvifvel att denna ändring om fördelningen af jernvägsbolagens inkomster, likasom om bankbolagens, hvila på sunda och rättvisa grunder; men om detta erkännes, och det har Riksdagen gjort, så följer ovilkorligen deraf, att jemväl andra bolag, hvilka äro af alldeles likartad beskaffenhet,

bör